

Loven afviger væsentligt fra *det oprindeligt fremsatte lovforslag, som alene tilsigtede at lade 2. punktum i folkeskolelovens § 64, stk. 1 udgå*. Efter denne bestemmelse kan for realafdelingens vedkommende afvigelser fra lovens regler med henblik på forsøg kun godkendes, for så vidt de ikke har til følge, at elevernes muligheder for at gøre brug af deres skoleuddannelse som grundlag for videregående studier eller for rettigheder i andre henseender forringes.

Ordføreren for forslagsstillerne (*K. B. Andersen*) anførte i sin fremsættelse bl. a.:

„Lovforslaget må ses på baggrund af den udvikling, der i disse år er i gang henimod en ændret skolestruktur, som i højere grad tager hensyn til elevernes individuelle behov og ønsker og bygger på en enhedsskole med undervisningsdifferentiering fremfor elevsortering eller elevdifferentiering.

En afgørende forudsætning for, at en sådan skolereform kan føres ud i livet, er, at der gennem en forudgående omfattende forsøgsvirksomhed er tilvejebragt det tilstrækkelige erfaringsmateriale.

Den nugældende bestemmelse i folkeskolelovens § 64 giver ikke mulighed for at gennemføre forsøg med undervisningsdifferentiering for realafdelingens elever eller for praktiske skoleforsøg med sam-læsning mellem realafdelingen og 8.-10. klasserne bl. a. med henblik på enhedsstrukturen. Dette skyldes først og fremmest formuleringen af bestemmelsen i paragraffens stk. 1, 2. punktum. Det foreslås derfor at lade denne bestemmelse udgå af loven.“

Undervisningsministeren gav ved lovforslagets 1. behandling udtryk for, at det efter hans opfattelse kun ville indebære en meget lille ændring, og at det, man burde drøfte, i virkeligheden var indholdet af folkeskolelovens § 21. Herved førtes man frem til en drøftelse af folkeskolens struktur, og han henviste i denne forbindelse til det forslag til principbeslutning om folkeskolens udbygning, som han agtede at fremsætte, og hvori også de her omhandlede problemer ville være optaget (se side 628). Han havde en hel del sympati for den intention, der lå bag forslaget, men fandt, at spørgsmålet måtte gribes anderledes an.

Der blev fra ordførernes side givet udtryk for vilje til at drøfte lovforslaget i undervisningsudvalget, og der blev fra flere sider udtrykt stor interesse for et udvidet forsøgsarbejde. På den anden side erkendtes det, at spørgsmålet var en del af et større problemkompleks, som man senere skulle tage stilling til.

I udvalgets betænkning fremsatte undervisningsministeren ændringsforslag, hvorefter lovforslaget fik den nye affattelse, hvis indhold er omtalt i det foregående. Ændringsforslaget var tiltrådt af hele udvalget.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) gav dog bl. a. udtryk for beklagelse over, at